

SŁOWO NA NIEDZIELE

CZWARTA NIEDZIELA ADWENTU

19 grudnia 2021

Mi 5, 1-4a • Ps 80 • Hbr 10, 5-10 • Łk 1, 39-45

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w ziemi Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona głośny okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mego Pana przychodzi do mnie? Oto bowiem, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jest, która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana». (Łk 1, 39-45)

Elżbieta, inaczej niż Józef, bez pomocy objawienia aniołów, inaczej niż Zachariasz, bez szczególnego nawiedzenia przy ołtarzu kadzenia, bezbłędnie rozpoznaje łaskę, która ją spotyka. Bez najmniejszego zawahania, precyzyjnie i we właściwy sposób nazywa to, co się jej

przydarzyło. Przyjście Maryi do jej domu, ujmując słowami, które później staną się formułą dogmatu: „Matka Pana”. Dlaczego Elżbieta potrafi rozpoznać, nazwać i wykorzystać działanie łaski w swoim życiu? W każdym przyjmowaniu łaski są ważne te trzy etapy.

Pierwszy polega na właściwym odczytaniu znaków, które dzieją się w naszym życiu. Wielkie, ale i delikatne działanie Boże dotyczy każdego z nas. Czasem są to stałe pragnienia i dążenia do jakiegoś dobra. Kiedy indziej spotkania, zdarzenia, które przytrafiają się jakby zniechcane. Czasem są to natchnienia przeżywane podczas modlitwy, medytacji lub snu. Każde z nich jest jak przyjście Maryi. Nie towarzyszy im orszak królewski, nie spodziewamy się ich, nie ma w nich przepychu, ale są skromne i ciche, pełne godności i gracji.

Drugi etap polega na odpowiednim nazwaniu łaski. Jest wiele jej rodzajów. Jest ta, która została w nas wpisana przy stworzeniu. Dalej ta, która pojawia się dzięki życiu w czystości i świętości – łaska uświęcająca – stałe działanie Boga w ochrzczonych. W końcu jest łaska powołania, które przez lata się krystalizuje i udoskonala. Można się do tego typu łask przyzwyczaić i przestać je zauważać. Podobnie jak Elżbieta mogła się przyzwyczaić do świętości Maryi. Jej prostoty i osobowego piękna. Nie stało się tak. Od razu dostrzegła zmianę i odpowiednio ją nazwała.

Trzeci etap to współpraca z tym, co Boskie. Duch Boży jest zawsze pełen dynamizmu, dzia-

łania. Wciąż się udziela i wylewa. Chrystus nie przestaje chrzczyć w Duchu Świętym tych, którzy za Nim idą. Być Jego uczniem to naśladować tę Boską aktywność i wciąż na nowo odpowiadać na Jego nawiedzenia. Nie sposób wymienić wielości Boskiego działania w naszym życiu, łatwo jednak być na nie obojętnym. Elżbieta odpowiada błogosławieństwem: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła”. I to jest najlepszy sposób współdziałania z łaską, wykorzystania jej. Modlitwa, dziękczynienie i błogosławieństwo, a więc rozdanie tego, co się ma dzięki przyjęciu i rozpoznaniu łaski.

Św. Elżbieta uczy niezwykle ważnej i coraz rzadszej umiejętności dostrzegania dobra i Boga wokół siebie i w świecie. Brak tej umiejętności, która jest łaską, musi nieuchronnie pchać w pesymizm i depresję. Oprócz tej wrażliwości na Boga Elżbietę cechuje wdzięczność: „A skądże mi to, że Matka mego Pana przychodzi do mnie?”. Elżbieta nie tylko dostrzega Boga, ale odbiera to jako łaskę i obdarowanie, na które nie zasługuje. W encyklice o Eucharystii Jan Paweł Wielki porównuje Maryję oczekującą Dziecka do tabernakulum. Adorując Chrystusa w tabernakulum czy uczestnicząc w eucharystii, jesteśmy w podobnej sytuacji, co Elżbieta. Wdzięczność jest konieczna do przeżywania Eucharystii, która jak mówi sama jej grecka nazwa, jest „dziękczynieniem”. W Eucharystii zatem biorą udział ci, którzy są wdzięczni.

Tekst: ks. Rafał J. Sorkowicz SChr

MDK nioły czuwają przy Portowej

Kolejna ekspozycja zaprezentowana w Galerii Kominkowej jest bardzo głęboka i ponadczasowa. Aniołowie czuwający przy Portowej 3 to niezwykle wyjątkowe ujęcie chociażby ze względu na historię samego budynku. Historię bogatą ale też chwilowo mniej radosną a wręcz niegodziwą.

W Sali Kominkowej można podziwiać ekspozycję przedstawiającą Anioły czuwające nad budynkiem Młodzieżowego Domu Kultury

To tutaj Boże Narodzenie przez ponad dwie dekady spędza młynarska rodzina Karowów a potem niestety w czasie wojny święta zastały żołnierzy radzieckich. Pomimo tego budynek przetrwał w prawie nienaruszonym stanie. Kolędę można było dopiero usłyszeć w latach 50-tych ubiegłego wieku, gdy willę zamieszkiwały stargardzkie rodziny pracowników pobliskiego młyna.

Dzisiaj to miejsce spotkań blisko pół tysiąca dzieci i młodzieży ze wszystkich stargardzkich szkół i nie tylko. Dzieci i młodzież różnego pochodzenia, różnej narodowości, różnych

wyznań i przede wszystkim zainteresowań. Tu, w Domu przy Portowej 3 nie ma to najmniejszego znaczenia. Wszyscy są dziećmi, wszyscy są równi! Symbol Aniołów przejawia się w życzliwości i niezwyklej dobroci. Symbolizuje zrozumienie, bezpieczeństwo, ochronę i opiekę nad każdym, kto przekracza próg MDK. Anioły pochylone nad Młodzieżowym Domem Kultury w artystycznym spojrzeniu Teresy Babińskiej i uczestników Pracowni Ceramiki i Rzeźby mówią same za siebie... Anioły nad budynkiem czuwają już prawie 100 lat!

Info MDK/opr red

OGŁOSZENIE

Świeca, która tworzy polską Wigilię

WIGILNE DZIEŁO POMOCY DZIECIOM

caritas

Wigilne Dzieło Pomocy Dzieciom

www.wigilijnedzielo.caritas.pl

wyslij SMS: WIGILIA pod nr 72052

Rekolekcje Adwentowe w parafii pw. św. Józefa

W dniach 5-8.12 w parafii pw. św. Józefa w Stargardzie odbyły się Rekolekcje Adwentowe pod hasłem „I wszyscy ujrzą zbawienie Boże”, które poprowadził chrystusowiec - ks. Mateusz J. Gardziński SChr - radny generalny naszego Zgromadzenia od wielu lat pełniący posługę w Rzymie.

W czasie rekolekcji trwała całonocna adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji wszystkich mieszkańców naszej

parafii. Tegoroczne rekolekcje były także przygotowaniem do zakończenia trwającego w Kościele Roku św. Józefa i zawierzenia parafialnej wspólnoty św.

Józefowi, którego w uroczysty sposób dokonano na zakończenie rekolekcji i zarazem Roku św. Józefa - w środę 08.12. 2021.

